

двоєніє-то на Прѣславскыя дворъ, което послѣдува слѣдъ Симеоновѣ-тѣ смърть. Георгій Сурсовулъ, възпитатель на младыя князь Петра I, понеже желаяше да бѣде регентъ (управитель) на Българското царство, състави своѣ партіѣ за да може да противодѣйствува на оныя Симеоновы войводи и служители, които ищяхъ да наслѣди прѣстола първорожденый Симеоновъ сынъ Михаилъ, комуто ся стояше да царува слѣдъ бащѣ си. И тѣй въ Българіѣ ся породихъ двѣ противны партіи и захванѣхъ ся распри и раздоры между Българы-ты, додѣто найсѣтнѣ! Сурсовулъ надви на противницы-ты си, та провъзгласи Петра за Царъ, а себе си за регентъ. Тыя неприятелства, въ самѣ-тѣ Българіѣ, дадохъ причинѣ на Сърбы, Хърваты, Унгры, а особно на Гърцы да точять зѣбы за неѣ.

Регентъ-тѣ на царство-то за да утвърди по-добрѣ себе и своя внука на прѣстола, проводи отъ царскѣ странѣ двама монаха, Стефана и Георгія въ Цариградъ, та да направятъ тѣснѣ съѣзъ съ Византійцы-ты. Тоя съѣзенъ договоръ ся потвърди и пріятелство-то между Цареградскый и Прѣславскый дворове достигна дори до сродяване на Българскѣ-тѣ и Гърцкѣ царскѣ кръвь. Слѣдъ потвърдяване-то на тоя съѣзъ Императоръ *Романъ*, за да добые по-голѣмо вліяніє въ Българско-то правленіє, обѣща ся да даде внука-тѣ си *Маріѣ*, дѣщерѣ на Кесаря Христофора, за женѣ на Българскыя царь Петра. Заради тоѣ Георгій Сурсовулъ незабавно отиде въ Цариградъ, та да ся засвати, а слѣдъ малко